

Mời các bạn cùng tham khảo **Văn mẫu Thuyết minh về ngọn Hải Đăng Kê Gà** Văn lớp 8 được chúng tôi chọn lọc và giới thiệu ngay dưới đây nhằm giúp các em học sinh mở rộng vốn từ và tham khảo thêm các ý tưởng cho bài viết của mình.

Hải Đăng Kê Gà Qua những chương trình biểu diễn trong lễ hội Bình Thuận - Hội tụ xanh, kỷ niệm 10 năm phát triển du lịch đã gây cho nhiều người chú ý. Không những khách du lịch từ xa đến mà với người dân địa phương lâu nay chỉ biết các khu Resort hoặc các khu du lịch Mũi Né, Hòn Rơm, Kê Gà... còn khá mơ hồ.

Nay mới ngộ ra quê hương mình đẹp và hấp dẫn đến thế! Có điều với người đọc sẽ không mấy thỏa đáng với một số bài báo, tư liệu giới thiệu danh lam thắng cảnh Bình Thuận vì có những thiếu sót khi đề cập các địa danh hoặc chỉ căn cứ theo cách gọi bản địa dân gian để suy luận. Về ngọn Hải Đăng Kê Gà cho là do mũi đất giống đầu mỏ con gà! Thật ra đảo nhỏ này là một phần tách rời của núi Cẩm Kê gọi là Kê Dữ (tức Đảo gà) do có đàn gà rừng với màu lông sặc sỡ sống bên khe suối có dòng nước ngọt chảy ra biển, sách Đại Nam nhất thống chí tập 12 có ghi. Lại còn sai cả năm hoàn thành 1899, cho là năm 1898. Ở bài Thắng cảnh chùa núi Tà Cú, nhiều tài liệu liên quan chưa bao giờ gọi chùa Long Đoàn (chùa dưới) là Linh Sơn Long Đoàn. Tập lược sử Tổ Hữu Đức do Hòa thượng Thích Hương Từ viết năm 1964 ghi rất rõ, thời vua Tự Đức thứ 33, gặp lúc

Hoàng thái hậu (mẹ vua) lâm trọng bệnh các ngự y tài giỏi trong triều đều bó tay thì Tổ Hữu Đức trao các chú chuẩn đề và Hoàng thái hậu uống lành bệnh. Để tạ ơn Tổ, Vua Tự Đức ân tứ 4 chữ Lương Sơn Trường Thọ đặt tên cho ngôi chùa mà Tổ Hữu Đức tạo dựng và trụ trì. Cho nên chùa Linh Sơn Trường Thọ còn gọi là chùa Tổ, chùa trên. Không phải theo cách giải thích cho rằng Tổ là bậc cao tăng (Đại lão hòa thượng) nên phong là Trường thọ! Đến khi Tổ Hữu Đức viên tịch thì có sự thay đổi, sư Tâm Hiền đứng ra lập chùa mới và trụ trì ngôi chùa nằm bên kia suối, sau này gọi là chùa dưới tức chùa Long Đoàn Như vậy chữ Linh Sơn chỉ đi đôi với Trường Thọ được Vua Tự Đức ban sắc cho chùa Tổ Hữu Đức mà thôi và khá lâu sau mới có chùa Long Đoàn. Còn di tích Thắng cảnh Hòn Bà (Hàm Tân) không có ai quả quyết và chứng minh là tượng nữ thần Thiên Y Ana do các nghệ nhân Chăm tạc từ một khối đá nguyên tại chỗ (?!). Thật ra đây là khối đá tự nhiên có nét tượng nữ thần và trực tiếp thờ cúng là những ngư dân địa phương gắn với tổ chức các đình vạn Tân Long, Phước Lộc.

Hòn Bà có truyền thống riêng với câu chuyện tình đầy tính sử thi nhưng vốn ảnh hưởng mật thiết với tín ngưỡng dân gian khu vực vùng biển miền trung nên cả hai dòng tín ngưỡng Việt - Chăm lại gặp nhau ở hình tượng Bà Chúa Ngọc, trở thành nguồn phép an lành cho những ngư dân với cuộc sống phải đối mặt với bao bất

trắc, hiểm nguy. Không những thế mà các văn bản hành chính cũng định hình hóa những địa danh không đúng ý nghĩa nguồn gốc để rồi tiếp tục tồn tại mà không giải thích được. Có lúc các địa danh TàZôn, TaKou... được viết rất Tây nhưng thật ra ngữ âm xưa nay chỉ được hình thành qua quá trình tiếp xúc giữa các dân tộc trên vùng đất này và chuyển thành cách viết chữ Việt (Tà Dôn, Tà Cú). Với Kê Gà, Kê Gà (Hàm Thuận Nam) xuất phát từ sự miêu tả một dòng suối (khe, khô) có đàn gà rừng thường ra uống nước, tất nhiên phải khác với ngữ nghĩa Kê Gà như cách dùng phổ biến hiện nay. Có giải thích do từ cách viết trên bản đồ hành chính thời Pháp thuộc ghi theo mũi Hải Đăng Kê Gà nên đọc thành Kê - hiểu vậy thì kê có nghĩa là gà? Cách đó khoảng 3 cây số có một dòng suối tên Khe Cả mà trong sách Đại Nam nhất thống chí gọi là Đại Khê để thấy rằng cùng địa bàn đều sử dụng từ khe hoặc khô dựa theo địa hình thiên nhiên. Như vậy chỉ có Khê hoặc Khe chứ không thể là Kê.

Hoặc tên con sông Cô Kiều phía nam huyện Hàm Tân có nghĩa là chiếc cầu đẹp nhưng về sau chuyển Cầu thành Cô, chắc để có vẻ Nguyễn Du hơn? Nhiều địa danh mới xuất hiện nghiễm nhiên là những địa danh hành chính không có mối quan hệ nào tới lịch sử, địa lý thiên nhiên... của một vùng đất mà chỉ theo "phương ngữ" hoặc địa danh chỉ hình thành trong một giai đoạn nhất định, thậm chí không nên duy trì dù rằng đã nằm lòng với cách gọi của người dân địa phương. Đó là vấn đề cần phải được nghiên cứu đầy đủ và thuộc chức năng của cơ quan hành chính quản lý nhà nước cùng việc chỉ đạo, xây dựng văn bản và đặt tên xã, phường cho phù hợp và có mối quan hệ với lịch sử, địa lý của địa phương. Kể cả yêu cầu quảng bá về tiềm năng du lịch là cần thiết nhưng các vấn đề thuộc về lịch sử, văn hóa cần đạt được tính khoa học, có cơ sở thực tiễn thì bao giờ cũng mang lại sức thuyết phục cao hơn.

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download Văn mẫu **Thuyết minh về ngọn Hải Đăng Kê Gà** Ngữ văn lớp 8 hay nhất file word, pdf hoàn toàn miễn phí.